

3. O Goberno, a través do Ministerio de Xustiza, e as comunidades autónomas con competencia na materia, a través das correspondentes consellerías, adecuarán os cadros de persoal de funcionarios da Administración de xustiza ás necesidades que presenten os xulgados e as fiscalías de menores para a aplicación desta lei, e determinarán o número dos equipos técnicos adscritos ós xulgados e fiscalías de menores, a súa composición e o cadro de persoal destes.

4. Así mesmo, o Goberno, a través do Ministerio do Interior, e sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas, adecuará os cadros de persoal dos grupos de menores das brigadas de policía xudicial, co obxecto de establecer a adscrición ás seccións de menores das fiscalías dos funcionarios necesarios ós fins propostos por esta lei.

5. O Goberno, a través do Ministerio de Xustiza, sen prexuízo das competencias asumidas polas comunidades autónomas, e no prazo de seis meses desde a publicación desta lei no Boletín Oficial del Estado, adoptará as disposicións oportunas para a creación de corpos de psicólogos e educadores e traballadores sociais forenses.

Disposición derradeira cuarta. *Especialización de xuíces, fiscais e avogados.*

1. O Consello Xeral do Poder Xudicial e o Ministerio de Xustiza, no ámbito das súas competencias respectivas, procederán á formación de membros da carreira xudicial e fiscal especialistas en materia de menores conxuntamente o que se estableza regulamentariamente. Estes especialistas terán preferencia para desempeñar os correspondentes cargos nas salas de menores dos tribunais superiores de xustiza e nos xulgados e fiscalías de menores, conforme o que establezan as leis e regulamentos.

2. En tódalas fiscalías existirá unha sección de menores composta por membros da carreira fiscal, especialistas, coas dotacións de funcionarios administrativos que sexan necesarios, segundo se determine regulamentariamente.

3. O Consello Xeral da Avogacía deberá adoptar as disposicións oportunas para que nos colexios nos que resulte necesario se impartan cursos homologados para a formación daqueles letrados que desexen adquirirla especialización en materia de menores co fin de intervenir ante os órganos desta xurisdicción.

Disposición derradeira quinta. *Cláusula derogatoria.*

1. Derróganse a Lei orgánica reguladora da competencia e o procedemento dos xulgados de menores, texto refundido aprobado por Decreto do 11 de xuño de 1948, modificada pola Lei orgánica 4/1992, do 5 de xuño; os preceptos subsistentes do Regulamento para a execución da Lei orgánica reguladora da competencia e o procedemento dos xulgados de menores, aprobado por Decreto do 11 de xuño de 1948; a disposición transitoria duodécima da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal; e os artigos 8.2, 9.3, a regra 1.ª do artigo 20, no que se refire ó número 2.º do artigo 8, o segundo parágrafo do artigo 22 e o artigo 65 do texto refundido do Código penal, publicado polo Decreto 3096/1973, do 14 de setembro, conforme a Lei 44/1971, do 15 de novembro.

2. Quedan así mesmo derogadas cantas outras normas, de igual ou inferior rango, se opoñan ó establecido nesta lei.

Disposición derradeira sexta. *Natureza da presente lei.*

Os artigos 16, 20, 21, 23 ó 27, 30 ó 35, 37 ó 39, 41, 42 e 61 ó 64, a disposición adicional terceira e

a disposición derradeira terceira desta lei orgánica teñen natureza de lei ordinaria.

Disposición derradeira sétima. *Entrada en vigor e desenvolvemento regulamentario.*

1. Esta lei orgánica entrará en vigor ó ano da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado». Na dita data entrarán tamén en vigor os artigos 19 e 69 da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal.

2. Durante o prazo mencionado na alínea anterior, as comunidades autónomas con competencia respecto á protección e reforma de menores adaptarán a súa normativa para a adecuada execución das funcións que lles outorga esta lei.

Polo tanto,

Mando a tódolos españoles, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 12 de xaneiro de 2000.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

955 *REAL DECRETO LEI 1/2000, do 14 de xaneiro, sobre determinadas medidas de mellora da protección familiar da Seguridade Social. («BOE» 14, do 17-1-2000, e «BOE» 17, do 20-1-2000.)*

A Constitución española prevé, no seu artigo 39, que os poderes públicos asegurarán a protección social, económica e xurídica á familia, declaración que está en liña, entre outros, coa Carta Social Europea, que considera a familia como elemento esencial da sociedade, que ten dereito a unha protección, xurídica e económica adecuada, para logralo seu desenvolvemento.

O apoio á familia, ademais de dar cumprimento ás previsións constitucionais, constitúe unha política prioritaria para todo Goberno comprometido coa mellora da calidade de vida dos cidadáns. En tal sentido, a Subcomisión de Estudos do Congreso dos Deputados para analizar a situación da familia en España instou o Goberno, no marco das súas conclusións, a impulsar unha política integral de apoio á familia.

No marco da protección á familia, o sistema da Seguridade Social prevé unhas prestacións económicas, por fillo a cargo, cunha contía que está en función da idade e das circunstancias dos fillos. Non obstante, no caso de fillos menores de 18 anos, estas prestacións económicas perderon parte do seu significado protector, ó non se actualizaren desde o seu establecemento no ano 1991.

A remediar tal situación responde o contido desta norma, mediante a cal, dunha parte, se procede á revisión, con vixencia desde o primeiro de xaneiro de 1999, das contías das asignacións económicas da Seguridade Social por fillo a cargo menor de 18 anos. Isto producirá que os beneficiarios de tales asignacións económicas teñan dereito a percibir, nun pagamento único, as diferenzas entre os importes que percibiron no devandito exercicio e o que lles corresponde de acordo cos novos importes. De igual modo, procédese a revisar tales asignacións económicas para o exercicio 2000. As medidas anteriores implican dotar as citadas asignacións económicas dunha maior eficacia protectora, dentro dos obxectivos e orientacións de apoio á familia.

Pola súa vez, modifícase o contido protector das prestacións familiares a cargo da Seguridade Social, median-

te o establecemento de dúas novas prestacións de pagamento único dirixidas, a primeira delas, ós casos de nacemento do terceiro ou posterior fillos e, a segunda, ós supostos de parto múltiple. Estas prestacións económicas teñen como finalidade compensar, en parte, os maiores gastos que se producen por nacemento de fillo, nos casos de familias con menores recursos, ou cando, de forma simultánea, as familias han de coidar de varios fillos polo feito do parto múltiple.

O establecemento das medidas anteriores precisa norma con rango de lei. Non obstante, co fin de propicia-la mellora da situación económica das familias e permitirlles que poidan percibir os novos importes das asignacións económicas ou, se é o caso, seren beneficiarias das novas prestacións que se instauran, resulta necesario pór en práctica tales medidas no menor tempo posible.

Na súa virtude, sendo urxente adopta-las medidas anteriormente expostas e facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta conxunta dos ministros de Economía e Facenda e de Traballo e Asuntos Sociais e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 14 de xaneiro de 2000,

DISPONGO:

Artigo 1. *Revisión dos importes das asignacións familiares da Seguridade Social por fillo a cargo.*

1. Con efecto desde o 1 de xaneiro de 1999, a contía das asignacións familiares da Seguridade Social por fillo a cargo menor de 18 anos queda fixada nos seguintes importes:

- a) 47.460 pesetas/ano, nos casos de fillo a cargo non minusválido.
- b) 94.860 pesetas/ano, cando o fillo teña a condición de minusválido nun grao igual ou superior ó 33 por 100.

2. Os perceptores das asignacións por fillo a cargo menor de 18 anos percibirán, nun pagamento único, a diferenza entre o importe de prestación que percibisen en 1999 e o que resulte de aplica-lo disposto no número anterior, en proporción ó período de meses en que se percibise a asignación por fillo a cargo.

3. A partir do 1 de xaneiro do ano 2000, a contía das asignacións familiares sinaladas no número 1 queda fixada nos seguintes importes:

- a) 48.420 pesetas/ano, nos casos de fillo a cargo non minusválido.
- b) 96.780 pesetas/ano, cando o fillo teña a condición de minusválido nun grao igual ou superior ó 33 por 100.

Artigo 2. *Prestación económica por nacemento de fillo.*

1. As familias que teñan dous ou máis fillos terán dereito, con motivo do nacemento dun novo fillo, a unha prestación económica do sistema da Seguridade Social na contía e nas condicións que se establecen nos seguintes números.

2. A prestación económica consistirá nun pagamento único de 75.000 pesetas, por cada fillo nacido, a partir do terceiro.

3. Serán beneficiarios da prestación económica por nacemento de fillo as persoas, pai ou nai ou, no seu

defecto, a persoa que regulamentariamente se estableza, que reúnan os requisitos establecidos nos artigos 181 e 183 da Lei xeral da Seguridade Social, cando ademais os ingresos percibidos non superen a contía que, en cada momento, estea establecida para ser beneficiario das asignacións económicas por fillo a cargo non minusválido.

No suposto de convivencia do pai e da nai, se a suma de ingresos supera os límites sinalados non se lle recoñecerá a condición de beneficiario a ningún deles.

Artigo 3. *Prestación económica por parto múltiple.*

1. Establécese no sistema da Seguridade Social unha prestación económica de pagamento único, por parto múltiple, cando o número de nados sexa igual ou superior a dous.

2. A contía da prestación por parto múltiple será a seguinte:

Número de fillos nados	Número de veces do importe mensual salario mínimo interprofesional
2	4
3	8
4 e máis	12

3. Serán beneficiarios da prestación económica por parto múltiple as persoas, pai ou nai ou, no seu defecto, a persoa que regulamentariamente se estableza, que reúnan os requisitos establecidos nos artigos 181 e 183 da Lei xeral da Seguridade Social, aínda que o recoñecemento e percepción da prestación non quedará supeditado ós ingresos dos beneficiarios.

Disposición adicional única. *Financiamento do pagamento único ós beneficiarios das asignacións económicas da Seguridade Social por fillo a cargo.*

As obrigas que se xeren pola aplicación do disposto no número 2 do artigo 1 serán financiadas, respectivamente, polo orzamento da Seguridade Social e o orzamento do Estado, segundo viñesen sendo financiadas as asignacións económicas por fillo a cargo no exercicio orzamentario de 1999.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogados cantos preceptos se opoñan ó establecido neste real decreto lei.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

O disposto neste real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 14 de xaneiro de 2000.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Este Real decreto lei inclúese tendo en conta a corrección de erros publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 17, de data 20 de xaneiro de 2000)